

holde sig til Grundlovens Ord, men til hvad der blev sagt i den grundlovgivende Rigsforsamling, saa er jeg overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand (Hage), der sagde det, i mange andre Tilfælde vilde kalde det en aldeles falsk og forkastelig Uttring, og det vil jeg nu tillade mig at kalde den; hvad der staaer i Grundloven, er det, der gjælder, og om der er sagt nok saa Meget andre Steder, saa betyder det slet Intet, naar det ikke finder Medhold i Grundlovens Ord. Det Samme vil jeg sige om Conferentsraad Larsens Statsret; skulde man studere den for at faae at vide, hvorledes man her havde at forholde sig, og for at forstaae Grundloven, saa faae det virkelig galt ud for det danske Folk. Jeg vilde ønske, at jeg havde læst denne Statsret; jeg har desværre ikke læst den, men jeg troer ikke, at det er nok at henvise til den, naar man taler om, hvorledes en saa klar Bestemmelse i Grundloven, som den omhandlede, skal forstaaes. Da den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) reiste sig, troede jeg virkelig, at han vilde have understøttet mit Forslag, thi da jeg tidligere bragte denne Sag paa Bane og rettede et Spørgsmaal til Indenrigsministeren, besvarede han det og sagde, at alene derved, at Loven ikke var forelagt, var den bortfalden. Jeg gjorde ham opmærksom paa, at han endnu ikke var bleven Minister, og altsaa heller ikke endnu kunde svare paa Ministerens Vegne. Kort efter sit Ministers Ordet, og det viste sig da ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand endnu ikke var Minister, thi Ministeren sagde, at den var forelagt. Jeg troede altsaa, at den ærede Rigsdagsmand efter denne Opsattelse maatte støtte mit Forslag, thi jeg kunde ikke troe, at han nu aldeles havde staaet sig fra denne Mening, blot fordi det ikke var Indenrigsministerens, men havde optaget dennes, uagtet det ikke var hans egen; imidlertid har jeg desværre saa ofte seet, at den ærede Rigsdagsmand ikke staaer saa ganske fast, hvor han staaer. Han har ogsaa paa en ganske forunderlig Maade misforstaaet, hvad jeg yttrede, idet han har faaet ud deraf, at jeg havde gjort gjældende, at Regjeringen ikke kunde have en foreløbig Lov, inden Rigsdagen kom sammen; det vilde være aldeles

urimeligt, hvis jeg havde sagt noget Saadant (Hage: Hør!). Ja, jeg vil haabe, man hører det, for at man kan lægge Mærke til, at den ærede Rigsdagsmand ikke kan høre, naar jeg taler. Hvad jeg sagde, var, at om ogsaa en foreløbig Lov var høvet, inden Rigsdagen kom sammen, saa maatte den alligevel ifølge Grundlovens Ord forelægges, idet der staaer, at den skal altid forelægges; men det er noget ganske Andet. Jeg har altsaa ikke nægtet Regjeringen Ret den ene Dag at tilbagekalde en foreløbig Lov, som den har givet den forrige; jeg har kun sagt, at den i alle Tilfælde efter Grundlovens Ord skal forelægges den første sammentrædende Rigsdag. Det forekommer mig, at vi, efter den Maade, hvorpaa den ærede Minister sidst udtalte sig, ere i fuldstændig Wilderede med, hvad der i dette Forhold maa anses for at være det Rette; thi Regjeringen har ved sine Udtalelser her stillet sig paa en saadan Maade, at man ikke i mindste Maade veed, hvad man i dette Forhold maa ansee for det Rette (Hage: Jo!). Ja, den ærede Rigsdagsmand har jo altid en klar Opsattelse af, hvad der bliver sagt af den ærede Minister, men det troer jeg ikke, at vi Alle have; den ærede Rigsdagsmand har jo en stor Skarpsindighed, men jeg troer, som sagt, ikke, at man efter de Udtalelser, der ere faldne, i mindste Maade veed, hvad der er den gjældende Regel med Hensyn til foreløbige Love. Naar den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) nævnte forskellige Bestemmelser, navnlig med Hensyn til Indsørsels-tolden paa Kreaturer o. s. v., saa troer jeg, at han tager meget feil, naar han ansøgte, at disse havde været foreløbige Love. Det har kun været Bekjendtgørelser, og jeg troer derfor, at den ærede Rigsdagsmand var uheldig, naar han derved vilde paavise, at man tidligere havde ladet foreløbige Love passere paa samme Maade som i det foreliggende Tilfælde.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, om den ærede Rigsdagsmand besfinder sig i Wilderede med Hensyn til sine Forskillinger, skal jeg lade være uafgjort, skøndt jeg er tilbøielig til at troe det; men jeg hol-